

Národní divadlo

Národní divadlo s hlubokým zármutkem a bolestí oznamuje,
že 7. května 2019 ve věku sedmdesáti pěti let zemřel

VÁCLAV POSTRÁNECKÝ (8. září 1943 – 7. května 2019),

**dlouholetý člen Činohry Národního divadla,
úspěšný televizní a filmový herec, režisér a pedagog.**

Václav Postránecký se narodil 8. září 1943 v Praze. Herectví se věnoval od dětství, začínal v Dismanově rozhlasovém dětském souboru, jako chlapec se objevil v několika divadelních inscenacích a filmech. Vyučil se zámečníkem, a když nebyl přijat na DAMU, pracoval jako jevištní technik v libereckém divadle.

Nelehké začátky bral s humorem, jako zkoušku svého profesního rozhodnutí. V letech 1960–1962 už působil jako elév ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti, kde ztvárnil kupříkladu role Karla v *Příliš štědrém večeru*, Petra v *Deníku Anny Frankové* či Josefa Hájmána v inscenaci *Antigona a ti druzí*. V letech 1962–1969 se jeho útočištěm stalo brněnské Státní divadlo, zahrál si tu Kněze v *Náměstkovi*, Puka ve *Snu noci svatojánské* i titulní roli v inscenaci *Já, Jákob*. Poté následovalo první pražské angažmá v Městských divadlech pražských, kde měl výrazné herecké příležitosti – zejména to byl titulní *Čtrnáctý hrabě Guerney*, Hérostratos v *Zapomeňte na Hérostrata* nebo Čert v *Malovaném na skle*.

Členem Činohry Národního divadla se stal v roce 1979 a první scéně zůstal věrný až do své smrti. Z dlouhé řady postav, které zde ztvárnil, připomeňme ty nejvýraznější – Františka Fialu v *Našich furiantech*, Edgara v *Králi Learovi*, Rogožina v *Idiotovi*, Valdštejna ve *Vévodkyni valdštejnských vojsk*, Rosencrantze v *Hamletovi*, Zajíčka v *Lucerně*, Oronta v *Misanthropovi*, Michajla Vasiljeva ve *Vasse*, Parazita v *Ze života hmyzu*, Pana Ponzu v *Je to tak – chcete-li* nebo Hraběte d'Albafiorita v *Mirandolíně*. Nezapomenutelný byl jako starý mládenec Podkolatov v *Ženitbě*, introvertní a charakterní Martin v *Roku na vsi*, titulní rozporuplný hrdina v *Oidipovi*, opilec Valenta v *Paličově dceři*, vykutálený Čert Démon v *Pašijích*, nadutý žvanil Vojtěch Kubánek v *Éře Kubánkové*, světaznalý Kapitán Tomaso v *Kristinčině návratu* nebo protřelý Komerční rada Kittrich v *Davidu a Goliášovi*. Zaujal Lopuškinem v *Čaji u pana senátora*, Plukovníkem Erhardtem v *Být či nebýt*, titulním Pánem z *Prasečkova* a Petrem Dubským v *Našich furiantech*. Přesvědčivě ztvárnil i role ve výrazně stylizovaných inscenacích a odvážných činoherních projektech – Dr. Kolenatého ve *Věci Makropulos*, Kena Laye v *Enronu*, Pana Loyala v *Tartuffe Impromptu!* a Optimistu v *1914*.

Do loňské sezony ho stále bylo možné spatřit v několika inscenacích na scéně Stavovského divadla. Diváky bavil coby bodrý Winston Churchill v *Audienci u královny*, s chutí se proměňoval do rozličných postav Dědečka, Dubu, Vůdce přízemních štěstí a Času v *Modrém ptáku*, užíval si groteskní tragiku alkoholického doktora Čebutykina ve *Třech sestřích* a vyvolával salvy smíchu jako požívačný Pohltoňský v *Mlynářově opičce*.

Václav Postránecký se výrazně uplatnil rovněž ve filmu a v televizi. Patřil k hlavním postavám mnoha úspěšných televizních seriálů, například *Byl jednou jeden dům*, *Cirkus Humberto*, *Zlá krev*, v poslední době se objevil v sériích *Vinaři* nebo *Krejzovi*. Široké popularity dosáhl díky roli jednoho z otců v komedii *S tebou mě baví svět* a jako moderátor televizních pořadů. Dětské publikum ho znalo z filmových pohádek (například *Jak se budí princezny*), jeho podmanivý hlas provázel večerníčky a animovanými filmy (například *Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni*). Účinkoval rovněž v dabingu, vyzkoušel si divadelní a televizní režii. Své bohaté umělecké zkušenosti předával jako pedagog filmového herectví na FAMU. Od devadesátých let působil v Herecké asociaci, v letech 2005–2011 dokonce jako její prezident.

Byl nositelem dvou významných profesních ocenění – v roce 1995 získal za roli Podkolatova v Gogolově *Ženitbě* Cenu Thálie, o deset let později za dabing filmu *Zločin v ráji* Cenu Františka Filipovského.

**Poslední rozloučení se bude konat ve středu 15. května 2019 v 11.00 na jevišti Národního divadla.
Divadlo bude pro veřejnost otevřeno od 10.30, kdy bude možné poklonit se u rakve
a položit květinové dary.**

Čest jeho památce!